

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832007152/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

begyndte lidt efter lidt Taarerne at rinde ned under de lukkede Laag . . .

Da Carl holdt op, vendte hun sit Ansigt bort fra Lyset: Hvor det er smukt, sagde hun. Læs mer.

Carl slog nogle Blade om og lod Bogen hvile paa Sofakanten.

— Kender De Melodien til «Rappelle-toi», spurgte han.

— Ja — den af Mozart, sagde hun; og da han begyndte at læse, bevægede hun Læberne svagt, som om hun uhørligt nynnede.

*Rappelle toi, quand l'Aurore crainctive
Ouvre, au Soleil son palais enchanté;
Rappelle toi, lorsque la nuit pensive
Passe en rêvant sous son voile argenté — —*

Ellen havde drejet sit Hoved, saa det laa i Lyset, støttet paa hendes Haand. Hun saa Skæret fra Ilden over hans Haar og Kinder, Haaret blev som Guldbrand derved. Og hun lagde Mærke til alle de fine Dun paa hans Kinder ligesom Fruggene paa en Frugt . . .

*Rappelle toi, lorsque les destinées
M'auront de toi pour jamais séparé,
Quand le chagrin, l'exil et les années
Auront flétri ce cœur désespéré.
Songe à mon triste amour, songe à l'adieu suprême!
L'absence ni le temps ne sont rien, quand on aime.
Tant que mon cœur battra,
Toujours il te dira:
Rappelle-toi.*